

Visitasedrag v/ biskop Ann-Helen Fjeldstad Jusnes, Vassås kirke, Bindal

3. oktober 2021

Innledning

Det er 10 år siden forrige bispevisitas i Bindal, den gang ved daværende biskop Tor B. Jørgensen. Det har vært spennende om vi kunne ha en vanlig visitas i Bindal nå p.g.a. coronasituasjonen, men vi var så heldige at smittevernreglene ble opphevet uka før visitasen. Vi har derfor kunne møte trygt uten de strengeste begrensningene. Det har preget fellesskapet under visitasen.

Visitasinstituttet som det heter er en gammel ordning i Den norske kirke og andre lutherske kirker, og for vår kirkes vedkommende er dette rettslig forankret i Den norske kirkes lovverk gjennom Visitasreglementet og biskopens tjenesteordning. Biskopen skal gjennom visitasen både se på menighetens virksomhet, de ansattes tjenester, gudstjenesteliv, trosopplæring, diakoni, kirkemusikk og ikke minst forholdet til lokalmiljø og skal gjennom dette være med å oppfordre og inspirere til de oppgaver menigheten har. På denne måten fører biskopen tilsyn med ansatte og råd.

Forut for denne visitasen har fellesrådet ved kirkevergen lagt frem en visitasinnberetning som forteller om arbeidet som drives i soknet. Soknepresten (som egentlig er i permisjon) har gitt en kortere oversikt over det hun ser på som viktig i Bindal menighets arbeid. Sammen med prosten har sokneprest og fellesråd laget et program for visitasen som har gitt oss innblikk i mye av menighetens virksomhet.

Gjennom intense visitasdager har vi fått høre om og se mye av det som er Bindal kommune og Bindal menighet.

I dette visitasedraget vil vi trekke frem noe av det vi har erfart og observert, og foredraget avsluttes med oppfølgingspunkter til sokneprest og fellesråd/menighetsråd. Om 6 måneder er det en ettervisitas hvor prosten og rådgiver fra bispedømmekontoret følger opp visitasens utfordringer og andre forhold i menigheten sammen med ansatte og råd her.

Med i biskopens følge er rådgiver for menighet og kirkeforvaltning Omar Aardal fra bispedømmekontoret og prost i Sør-Helgeland Kristoffer Lønning Tørressen. Sokneprest GjØa Kristine Aanderaa har fulgt hele visitasen tross permisjon. Kirkeverge Marte Breisjøberg og fellesrådsleder Jens Christian Berg har både

vært gode tilretteleggere og meget aktivt med i visitasen. Flere andre ansatte og medlemmer av menighetsråd har deltatt på mange arrangementer. Særlig vil vi nevne at ordfører Brit Helstad tok seg tid til å være med på besøk til barnehage, skole og næringsliv.

Biskopen har i løpet av visitasdagene fått møte menigheten gjennom åpne arrangement i form av kveldsbønn mandag og morgenbønn de øvrige dagene. For en biskop med mottoet «Nåde, nærvær og nordavind» passet det godt med utendørs morgenbønn i kraftig vind på Solstad gamle kirkegård onsdag.

Tirsdag kveld deltok biskopen på en samling i Vassås kirke med årets konfirmanter. Her ble det gode samtaler og en fin avslutning med lystenning og bønn. Biskopen ønsker lykke til med konfirmasjonsgudstjenestene!

Menigheten består av folk i alle aldre. Det har vært gledelig å få møte så mange av disse, bl.a. ved:

- onsdagskaffe på Frivilligsentralen
- andakt på Bindal helsetun
- skolebesøk på Bindalseidet skole
- barnehagebesøk i Kjella barnehage

Et variert næringsliv og kultur er viktig for et lokalsamfunn. Biskopen har fått innblikk i noe av dette gjennom besøk og omvisninger:

- Vollen gård v/ Mona og Espen Hald
- Sinkaberg Hansens nyetablering Svaberget Smolt v/ Elling Bøkestad
- Brukstomta næringspark v/ ordfører Britt Helstad
- Besøk hos billedkunstner Monika Helgesen
- Orientering om Peacepainting og planer om etablering på Guldvikhaugen v/ Jens Christian Berg
- Mormors Stuer på Bindalseidet v/ Nina og Eddie Jørgensen-Øberg

I møte med Bindal kommune deltok fra kommunens side ordfører Britt Helstad, kommunedirektør Knut Toresen og oppvekst- og kultursjef Siv Anita Myhre.

Programmet har for øvrig også gitt rom for møter med menighetsråd/fellesråd og stab. I tillegg har det også vært samtaler enkeltvis med kirkens ansatte.

1. Kirker og gravplasser

Solstad kirke:

Denne kirka er ikke listeført eller omfattet av annet kulturminnefaglig vern. Som kirkevergen har påpekt i visitasinnberetningen er det behov for noe vedlikehold og oppgraderinger i nær framtid. Kirken framstår likevel å være godt ivaretatt med bl.a. nyrenovert tak. Interiøret er preget av en helhet med vakkert avstemte farger. Bak kirkebenkene er det lagt til rette med bord og stoler som kan brukes ved møter og kirkekaffe. Dette virker som en hensiktsmessig måte å tilpasse et gammelt kirkebygg til dagens bruk på. Ettersom menigheten ikke har menighetshus eller andre forsamlingshus er dette spesielt viktig.

Universelt utformet atkomst til inngangen ser ut til å være ivaretatt her.

Bårehuset ved siden av kirka rommer også toaletter.

Vassås kirke.

Denne vakre kirken fra 1733 er listeført som særlig bevaringsverdig. Også her synes vedlikeholdet i hovedsak å være godt ivaretatt. Med sin åttekant-fasong er kirkerommet åpent og luftig. Interiøret virker lunt og behagelig.

Håkon Gullvågs store maleri med tittel «Dåpen» framstår som et strålende eksempel på hvordan en gammel kirke kan tilføres nye elementer på en god måte. Det var redaksjonen i bladet «Jul i Bindal» som ga bildet som en gave til Vassås kirke i forbindelse med markeringen av 200-årsjubileet for Bindal som eget sokneprest-embete i 2015.

Den gamle altertavla fra 1756 ble erstattet av en ny i 1914 men befinner seg fortsatt i kirken. Den er delvis demontert og i for dårlig stand til å kunne stilles ut. Fra biskopens side ønsker vi å invitere til dialog om hva som kan gjøres med denne altertavla. Riksantikvaren vil også være en aktuell samarbeidspartner rundt dette.

Universelt utformet atkomst til inngangen er ikke godt ivaretatt på Vassås kirke.

Felles for begge kirkene:

Universell utforming og tilrettelegging er generelt krevende i gamle bygg. Det er ikke desto mindre viktig at kirkene gjøres tilgjengelig for alle uavhengig av funksjonsnivå. Biskopen ønsker å utfordre menigheten til å se på hvilke forbedringer som kan gjøres på dette området:

- innvendige tilpasninger slik at rullestolbrukere ikke må sitte i midtgangen
- universelt utformet toalettrom

Gravplasser/kirkegårder:

Drift og vedlikehold av hele 6 gravplasser er klart arbeids- og tidkrevende, spesielt med tanke på at menigheten bare har 50% stilling som kirketjener og kirkegårdsarbeider. Olav Martin Larsen som har hatt denne stillingen i hele 37 år har gjort et beundringsverdig arbeid med et stort engasjement. Det er grunn til å tro at han har gjort mye mer enn det 50% stilling skulle tilsi.

Foruten de kirkegårdene som befinner seg ved de to kirkene har biskopen i løpet av visitasen også besøkt Aunstranda kirkegård. Alle disse framstår med verdighet og virker godt vedlikeholdt.

2. Gudstjenesteliv

Bindal menighet har to kirker og en gudstjenesteforordning som sier at det skal være 41 gudstjenester i året. Menigheten er en meget typisk folkekirkemenighet, med bispedømmets høyeste antall medlemmer 88,3 prosent. Folk møter opp i kirka til høytidene, til dåp og konfirmasjon og til trosopplæringstiltak. På mange måter er Bindal menighet en livsløpskirke, der folk bruker kirka til de viktige situasjoner i livet. Menigheten har tenkt strategisk og lagt trosopplæringstiltakene til gudstjenester. Da er det ofte lettere å samle både barn og voksne, og ikke minst blir barna som deltar i trosopplæring kjent med sin kirke. Folket her er også svært stedbundne til sin kirke, og menigheten har derfor lagt vekt på at det skal være tilbud i både Solstad og Vassås kirke.

Menigheten har arbeidet med sin revidering av gudstjenesteliturgen, og valgt å beholde eldre utgave av Fader Vår. På sikt bør en tenke gjennom om dette er ønskelig, når man andre steder hører Fader Vår i ny utgave er det viktig med gjenkjennelighet for de som nå vokser opp.

Menigheten har ikke fast organist. Selv om en god vikarløsning er på plass vil det styrke gudstjenestelivet at en har en fast organist, både i forhold til å kunne arbeide langsiktig med involvering av flere, med kirkemusikalske innslag og med liturgi. Heldigvis har menigheten en fast ansatt prest som etter 9 år i tjenesten her kjenner menigheten godt og er flink til å involvere frivillige også i gudstjenestene. Dette er svært viktig. Gudstjenesten er kjernen i menighetens arbeid, og den må aldri bare bli de ansattes sak.

Menighetsrådet oppfordres til å årlig ikke bare gjennomgå gudstjenesteplanen, men også aktivt tenke over hvordan gudstjenestene kan nå flere, og hvordan flere kan være med i utformingen av dem. Dette gjelder både tidspunkt for gudstjenestene og sted. Biskopen har åpnet for at noen av de forordnede gudstjenestene kan være på andre dager enn søndag der det er gode grunner for det, og at en lokalt kan avgjøre at noen gudstjenester kan holdes andre steder enn i kirkene. Heri Bindal er det allerede gode rutiner for friluftsgudstjenester, og koronatiden har gitt oss flere gode innspill til å utvide dette. Det kan også være aktuelt å flytte gudstjenester til andre lokaler, kanskje i samarbeid med organisasjoner i lokalmiljøet. Her har menighetsråd og sokneprest mulighet til å tenke kreativt for å at flest mulig av menighetenes medlemmer skal involveres.

Samfunnet og hvordan vi mennesker bruker tiden vår endrer seg. Søndagen har mistet mye av sin hellighet, og folk er opptatt med mange andre ting på søndagen. Som kirke må vi fortsatt holde fast på at søndagen er en spesiell dag, det er Jesu oppstandelsesdag, den definerer vår livsrytme, vår kultur og historie. Søndag vil alltid være den viktigste dagen for gudstjeneste. Samtidig må en luthersk kirke alltid være åpen for å møte samtiden, og arbeide med å møte den livsfølelse som er i ethvert lokalmiljø og i enhver tid. Kirken skal aldri være stillstand, men i forankret endring slik at evangeliet kan nå vår tids mennesker.

3. Dåp

De fleste som tilhører Den norske kirke i Bindal velger å døpe barna sine. Nå etter koronatiden har det vært etterspørsel etter dåp fra mange av de som ikke har ønsket å ha dåp i slike begrensede former som smittevernsreglene tilsa. Dette ser vi over hele landet. Det er viktig å ha gode planer for å gjøre dåpen tilgjengelig, både ved å være fleksibel på tidspunkt og på sted. Det vanligste vil være å ha dåp i gudstjenester, men kirken må ikke stenge for dåpen ved å ikke

møte mennesker som har andre behov for hvor dette skal foregå. Her tenker vi at dåpen er så viktig at vi må strekke oss langt for å møte mennesker med denne gode gave. Gjennom dåpen blir vi medlemmer av Den norske kirke, og det er naturligvis viktig at vi holder medlemstallet på et godt nivå. Men grunnen til at vi skal være rause med å tilby dåp er ikke for å høyne medlemstallet. Vi skal være rause med dåp fordi dåpen har noe å gi mennesker i dag. Dåpen gir oss fellesskap med det guddommelige, og gir oss en evig tilhørighet i en flyktig verden, dåpen er for alle uansett hvem det er som døpes, det understreker menneskets likeverd, i en verden som så lett setter skiller opp mellom oss, troen i dåpen får vi uten at vi selv presterer noe, i motsetning til alle krav om prestasjon som møter oss i livet.

I Bindal menighet er det et godt oppfølgingsprogram for dåpen, både med dåpssamtaler, dåpsmateriell som deles ut og trosopplæringstiltak. Menighetsrådet bør også her jevnlig ta opp hvordan det skal arbeides med dåp i menigheten. For noen er dåpen en viktig familiebegivenhet, for andre kan familiesituasjonen være så vanskelig at dåpen blir for krevende. Her er det viktig at menigheten tenker gjennom hvordan terskelen til å døpe kan inkludere alle. Noen steder har de hatt gode erfaringer med drop-in dåp der menighetene stiller opp med et arrangement hvor folk kan komme å bli døpt. Slike dåpsarrangement kan også åpne for at voksne som ikke er døpt tidligere ser en mulighet for å døpes. Noen steder har menigheten investert i en dåpskjole slik at ikke utgifter til det skal hindre dåp. Her er det mange gode muligheter.

4. Trosopplæring og konfirmantarbeid

Bindal menighet har en god trosopplæringsplan som ble vedtatt i 2013. Denne bør nå gjennomgås og oppdateres for de utfordringer trosopplæringen har i dag. Vi har også snakket om hvordan menigheten kan bruke de statlige trosopplæringsmidlene på en bedre måte, og biskopen vil foreslå at trosopplæringstilskuddet brukes til en stillingsressurs. Det er bare økonomi til en liten stillingsprosent, men denne kan legges til en annen stilling i menigheten, og slik øke denne. Det er nærliggende å her tenke organist/ kantor og trosopplæring sammen. Menigheten har tidligere hatt barnekor, og barnekor er et meget godt trosopplæringstiltak. Soknepresten har mulighet innen sin stilling å drive trosopplæringsarbeid, og hun er med på de fleste

trosopplæringstiltakene, Lys Våken, Tårnagenter, gudstjenester med trosopplæringstiltak osv.

Kirkevergen som også har menighetssekretæroppgaver i sin portefølje gjør mye av det administrative arbeidet knyttet til trosopplæring.

Menigheten har knyttet til seg flere frivillige i trosopplæringsarbeidet, ikke minst når det skal avvikles Lys Våken og Tårnagenter.

Konfirmasjonsarbeidet er også trosopplæringsarbeid. Prosentandelen av kirkens medlemmer som konfirmeres i kirken er fortsatt høyt, og det jobbes godt med konfirmantleir, hvor mange frivillige deltar, og med gudstjenesteoppgaver og undervisning. Konfirmantene er også svært aktive i fasteaksjonen til Kirkens nødhjelp, og her scorer Bindal høyt på hvor mye som samles inn.

Soknepresten leder konfirmantarbeidet. På sikt vil det være viktig å se på konfirmantarbeidet i hele prostiet samlet, og se om det finnes muligheter for at konfirmanter fra flere menigheter kan treffes og oppleve fellesskapet som kirkelige konfirmanter. Det vil også være mindre sårbart i forhold til ressurser. Prosten vil her være en viktig koordinator og inspirator.

Det er ikke en selvfølge at de unge kommer til kirkelig konfirmasjon. Kjennskapet som både menighetsrådets medlemmer og soknepresten har til lokalmiljøet er en viktig faktor som gjør rekrutteringen god. Det å kjenne sin prest og sine kirkelige medarbeidere skaper trygghet i Bindal, også for konfirmantene.

Under visitasen fikk vi være med på konfirmantundervisning, og møtte en åpen og spørrende gruppe unge.

Det berørte spesielt å få spørsmålet: «Hva synes du biskop at det er viktig å si til ungdommen i dag?»

Det er et spørsmål jeg vil ta med meg inn i arbeidet mitt. Hva vil vi som kirke si til ungdommen i dag? Kanskje kunne det også være tema for en samtale i menighetsrådet.

5. Kirkemusikk og kultur

Gjennom visitasdagene har vi møtt flere som deltar på kirkens arrangementer med musikk, både Roger Johansen på trekkspill, Geir Allan Reitan som organist, og også kirkeverge Marte har bidratt med pianospill under morgenandaktene.

Men menigheten trenger sårt en fast organist. Selv om vikarer stiller opp og gjør en uvurderlig jobb vil en fast organist mye mer kunne arbeide kontinuerlig med menighetens musikkarbeid, både knyttet til barnekor og gudstjenester og kirkelige handlinger, men også som en pådriver i forhold til kirkekonserter, salmekvelder og andre samarbeidsprosjekter i kulturlivet.

Bindal har et rikt kulturliv, mange aktive ungdomshusmiljøer, flere kor, museum, bibliotek, idrettslag, jeger og fiskeforeninger. Alle disse organisasjonene er potensielle samarbeidsinstanser for kirken. Begge kirkene er verdifulle kulturhus som det gjerne kan inviteres til mere bruk av. Her må menighetsrådet ta opp til drøfting hvilke muligheter som finnes. I tiden fremover er det viktig at kirken er synlig i lokalmiljøet på flere arenaer.

I tillegg vil vi nevne muligheten for at kirkene kan være åpne for de som ønsker en stille stund eller bare se kirken utenom de faste arrangementene. Det er et mål for Den norske kirke at flere kirker skal være åpne og tilgjengelige. Er det mulig å bruke frivillige til å ha kirkene åpne, f.eks. noen dager om sommeren, rundt allehelgen, kanskje i påsken? Kan de ansattes arbeid organiseres slik at kirkene kan være åpne? Her er det også mulig å samarbeide med turistnæringen i kommunen.

6. Kirken i samfunnet

Vi har under visitasen hatt konstruktive møter med ledelsen i Bindal kommune, ordfører, kommunedirektør og leder for oppvekst og kultur.

Kirkelig fellesråd har planmessige møter med kommuneledelsen to ganger pr år, og kirken har også en tjenesteytingsavtale med kommunene.

Kirkekontorenes plassering på Rådhuset gjør at det er lett å ha jevnlig kontakt. Dette er svært viktig når kirken og kommunene skal samarbeide for gode liv for folk i Bindal. Kommunen har et finansieringsansvar for kirken, og det er gode rutiner på budsjetteringsarbeidet. Det viktigste er at den kommunale ledelse ser hvilken betydning kirken har for folk i Bindal. Det høye medlemstallet er ikke bare et tall, det representerer mennesker som kjenner tilhørighet til kirken sin, som oppsøker kirken når det er sorg og glede og ikke minst har et sterkt forhold til kirkehuset. Dette er en trygghetsfaktor i samfunnet som er viktig i en ellers flyktig verden hvor det skjer så mange forandringer. Under samtalene

med kommunenes ledelse fikk vi nettopp drøftet dette, og det er godt å oppleve en samforståelse av at kirken er en viktig del av Bindalssamfunnet.

Mye av folkekirkens tro er knyttet til kirkehusene. Derfor er kirkehusene så mye mer enn bare bygninger. Godt vedlikehold av kirkene har med troslivet å gjøre, kjærligheten til kirken sin kan være noe av det som bærer.

Kirken har også et godt diakonalt samarbeid med helseinstitusjonene i kommunene, vi har både besøkt et snart ferdig restaurert Bindal helsetun og Frivillighetssentralen. Begge steder ble det understreket at omsorg og respekt for hverandre er viktig. Det vil kirken være med på å bygge videre. Det er fint å se det uformelle samarbeidet som foregår, at kjennskapet til hverandre er stort, og at kirken er velkommen på ulike arenaer.

Også gjennom prosjektet Peacepainting er kirken involvert. Prosjektet var i utgangspunktet et trosopplæringsprosjekt i menigheten. Det er svært gledelig at dette har vokst så mye, og gitt impulser til samarbeid om fred for barn og unge i hele verden. Fortsatt er Peacepainting en del av trosopplæringsplanen til Bindal menighet, og det er et godt samarbeid.

7. Diakoni

Menigheten har et aktivt diakoniutvalg som har sin innsats særlig rettet mot de eldre. I koronatiden har dette arbeidet forståelig nok ligget nede, men vi regner med at det snart er oppe og går igjen. Diakonirådgiver på bispedømmekontoret Brita Bye har planlagt et møte i Bindal senere i høst, og da vil arbeidet med diakoni stå i fokus, ikke minst ferdigstilling av diakoniplanen.

Diakonien skjer også i trosopplæringen, i gudstjenestene, i samtaler og ikke minst i arbeidet rundt gravferd. Det er fortsatt slik at gravferd samler mange folk i Bindal, og soknepresten legger stor vekt på arbeidet med gravferd. Dette er en viktig arena for både diakoni og forkynnelse og et område av kirkens virksomhet vi bør oppskatte. Gravferdsdeltagere er også menigheten!

8. Misjon og solidaritetsarbeid

Bindal menighet har p.t. ikke noe fast misjonsprosjekt, men det arbeides med det. Menigheten har både støttet et fadderbarn og et prosjekt i Tanzania, men ser nå på muligheten til å formalisere et misjonsprosjekt knyttet til

Stefanusalliansen som arbeider med forfølgelse p.g.a. tro. Vi vil oppmuntre dette, og tror det kan være nyttig for menigheten å legge til rette for at misjonsprosjektet inngår i både trosopplæring og diakoni. Dette vil f.eks. Stefanusalliansen ha ressurser til å støtte opp om.

Misjon er viktig fordi kirken aldri bare er lokal. Som kristen kirke står vi sammen med kirker i hele verden, i solidaritetsarbeid, i undervisning og forkynnelse. Dette gir en dimensjon til det å være kirke som løfter oss ut av det lille som er vårt og til det store som er alles.

I tillegg har menigheten et gudstjeneste- og solidaritetsutvalg som tydelig ser sammenhengen med at vi er en kirke som rekker ut over oss selv.

9. Samisk i menigheten

Sør-Hålogaland bispedømme har ansvar for det lulesamiske i Den norske kirke. Vi er likevel et bispedømme som rommer flere samiske språk og kulturhistorie.

I Bindal vil det være naturlig å bruke sørsamisk i gudstjenesteliturgien, og biskopen ser det som positivt at enkelte ledd nå også brukes på sørsamisk. I tillegg er det viktig å være forberedt på å møte barn som skal ha trosopplæringsmateriell på sørsamisk, det være seg i forbindelse med dåp, konfirmasjon eller andre tiltak. Kirkekontoret bør ha materiell tilgjengelig på sørsamisk. Vi vil også oppfordre til å informere godt om sørsamisk konfirmantleir. Prest i sørsamisk menighet Einar Bondevik som har kontor i Mo i Rana er her en stor ressurs.

Gjennom å synliggjøre det samiske synliggjør vi det mangfold som Den norske kirke rommer, og vi tydeliggjør at samene som urfolk skal være en naturlig del av dette mangfold.

10. Menighetsråd og fellesråd

Bindal er en ettsoknskommune og fellesråd og menighetsråd er ett. Biskopen har møtt rådsmedlemmer som er dedikert til oppgaven sin, og som deltar på ulike måter i menighetsarbeidet. Menighetens trosopplæringsutvalg, diakoniutvalg og gudstjeneste- og solidaritetsutvalg er innarbeidede utvalg med faste oppgaver. I det hele synes det som om det er frivillige som deltar på mye av arbeidet i menigheten. Det er lettest å få frivillige til enkeltoppgaver.

Biskopen vil oppfordre menigheten til å arbeide med en frivillighetsplan, hvor det går frem hvilke oppgaver det er for frivillige i menigheten og hvordan man skal rekruttere disse. I dette ligger også rekruttering til Ungdomsråd i bispedømmet, der Bindal menighet for tiden har Oda Martine Dahlberg Myrvang som medlem.

Menighetsrådsleder Jens Christian Berg er nå fast medlem av Sør-Hålogaland bispedømmeråd, og hans arbeid er en stor ressurs for menigheten. Uten frivillige stopper menigheten. En menighet kan aldri bare leve av de ansatte. Det ligger i kirkens vesen at alle kirkens medlemmer er likeverdige og har del i det å være kirke.

Sluttord

Vi har opplevd gode dager i Bindal. Først og fremst vil vi takke for gjestfrihet som vi har møtt i alle de sammenhenger vi har deltatt. Vi har opplevd oss som velkomne, og dere har raust delt av deres kunnskap og synspunkter på hvordan det er å leve og bo i Bindal. Det har slått oss hvor mange det er som er stolt av bygda si, av natur og kultur og fellesskap her. Mange som er innflyttere har her funnet et meningsfullt og godt liv. Samtidig har vi sett at Bindal kommune i dag investerer både for unge og eldre, og har brukt sin økonomi på å legge til rette for at det skal være attraktivt å leve her.

Den store utfordringen er at folketallet har sunket mye de siste årene, og er nå på 1409, og at ungdommene ikke kommer tilbake til kommunen etter endt utdanning. Det er likevel positivt å se at det finnes nyetableringer i næringslivet, og at kommunene støtter opp om både små og store bedrifter. Naturmessig er Bindal gull verd, både i konkret og overført betydning. I vakkert høstvær har vi reist rundt i dette landskapet.

Bindal er den sørligste kommunen i Sør- Hålogaland bispedømme. Biskopen fikk til og med oppleve å stå med et bein i både Nidaros og Sør-Hålogaland på brua i Bogen. I arbeidet med ny organisering av Den norske kirke er nettopp å ta hensyn til geografien og de små kommunene i Sør-Hålogaland faktorer som vil være avgjørende for hvordan kirken fortsatt kan være nær og levende der folk bor. Visitasen her i Bindal har understreket dette.

Takk for oss og Guds velsignelse over alle i Bindal!